

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2928/2019
11.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Миодраг Васић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., ДД из ..., Спољнотрговинског предузећа „ЂЂ“ ДОО у ликвидацији, чији је ликвидациони управник ЕЕ из ..., ЖЖ и ЗЗ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Радоња Дубљевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости деобног уговора по противтужби, одлучујући о ревизији тужене ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2410/2018 од 14.03.2019. године, у седници већа одржаној 11.02.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2410/2018 од 14.03.2019. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2410/18 од 14.03.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца АА, ББ и ВВ за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судске јединице у Сопоту П 1063/17 од 05.12.2017. године, одбијен је евентуални противтужбени захтев тужене ГГ, којим је тражено да се утврди да је ништав деобни споразум закључен између ње и пок. ИИ у предмету Општинског суда у Београду О-5/91 дана 28.01.1991. године и да не производи правно дејство у односу на тужиоце АА, ВВ и ББ (став 1. изреке). Одлучено је да ће о трошковима парничног поступка бити одлучено накнадно (став 2. изреке). Решењем истог суда од 07.02.2018. године обавезани су тужени ГГ, ДД, Спољнотрговинско предузеће „ЂЂ“ ДОО у ликвидацији, као и ЖЖ и ЗЗ да исплате тужиоцима АА, као и ББ и ВВ 591.000,00 динара са законском затезном каматом на наведени износ од 07.02.2018. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2410/18 од 14.03.2019. године, одбијена је жалба тужене ГГ као неоснована и потврђена првостепена пресуда у ставу

првом изреке, а преиначено решење о трошковима поступка Основног суда у Младеновцу, Судске јединице у Сопоту П 1063/17 од 07.02.2018. године, тако што су обавезани тужени ГГ, ДД, Спољнотрговинско предузеће „ЂЂ“ ДОО у ликвидацији, ЖЖ и ЗЗ да солидарно исплате тужиоцима АА, ББ и ВВ износ од 768.220,00 динара на име трошкова целог поступка, са законском затезном каматом.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена ГГ је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП у вези члана 506. став 2. истог Закона ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд налази да нема места о одлучивању о ревизији тужене ГГ као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Тужена уз ревизију није доставила доказ о постојању различитих судских одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова о истом захтеву, као што је конкретан, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о одбијању тужбеног захтева за утврђење ништавости деобног споразума од 28.01.1991. године, у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у погледу правне природе деобног уговора закљученог између тужене и правног претходника тужилаца, у својству наследника заоставштине пок. ББ, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужену. Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП и нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Из списка се утврђује да је поступак започет тужбом ради иселења дана

08.01.2002. године, а у тужби је као вредност предмета спора наведен износ од 3.000,00 динара. У противтужби поднетој 19.04.2002. године, ради утврђења није наведена вредност предмета спора. Парничне странке нису мењале вредност предмета спора у току поступка.

Правноснажном пресудом против које је ревизија изјављена, пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2410/2018 од 14.03.2019. године, делимично је потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу, Судске јединице у Сопоту П 1063/17 од 05.12.2017. године, којом је одбијен тужбени захтев за утврђење ништавости деобног споразума, а преиначено је решење о трошковима поступка и одлучено је о трошковима целог поступка. Судска такса за другостепену пресуду и за жалбу одмерена је према вредности предмета спора која износи 3.000,00 динара.

Имајући у виду садржину тужбеног и противтужбеног захтева, те наведену вредност предмета спора која очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (противтужбе), ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Тужиоцима нису признати трошкови састава и таксе за одговор на ревизију јер нису били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП, због чега је одлучено као у трећем ставу изреке решења.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић